

Theo en Gerry Lamers

Door het jarenlang voeren van een bikkelharde selectie bij de kalveren, werken de gebroeders Lamers nu met supermak blonde d'Aquitaine-vee.

Activiteiten:	vleesveehouderij, schapenhouderij
Ras:	blonde d'Aquitaine, swifter
Aantal stuks:	250 runderen, 550 schapen

Hadden de gebroeders Lamers uit Groesbeek het zot in de kop toen zij op de eerste COT-veiling het recordbedrag van 4500 euro neertelden voor de blonde d'Aquitainestier BAC Ernst? Of was het een doelbewust bod? 'Het bedrag was iets boven het voorziene budget, maar we wilden wát graag de stier in ons veekoppel', antwoordt Theo Lamers. 'De Ameguzoon hadden we op papier op voorhand geselecteerd uit het aanbod. Hij was met twee kilogram per dag de tweede hardste groeier. Toen we bij het zien van de stier op de veilingdag vaststelden dat het beenwerk perfect voldeed voor het fokken van vee dat in een ligboxenstal met roostervloer wordt gehuisvest, zijn we ervoor gegaan.'

Handzaamheid centraal

Theo (55) en Gerry (50) Lamers kopen al tien jaar lang op de stierenveiling van het centraal opfokstation van het blonde d'Aquitainestamboek. Theo Lamers: 'De stieren zijn er uitgeselecteerd op karakter. Karakter is – naast het produceren van veel kilo's in de kortst mogelijke tijd, het makkelijk afkalven en sterk beenwerk – van bijzonder groot belang binnen onze selectiecriteria voor het vee.' Theo illustreert: 'In de herfst scheren we alle gespeende kalveren bij het opstallen. Dat is goed tegen luizen en andere parasieten, maar het geeft ons ook de mogelijkheid om op het karakter van de dieren te selecteren. Als een kalf zich niet laat scheren, gaat het weg zonder pardon.' 'En natuurlijk zijn het nooit de slechtste kalveren die een slecht

Theo Lamers: 'Als een kalf zich niet laat scheren, moet het weg zonder pardon'

Gedwee en vruchtbaar fokvee

De gebroeders Lamers houden blonde d'Aquitainefokvee in oude melkveestallingen. De focus ligt op harde groeiers, ontwikkeling, beenwerk en karakter. De veehouders zijn bikkelhard in de beoordeling van het karakter en de vruchtbaarheid van hun vee.

tekst **Guy Nantier**

karakter hebben', zucht broer Gerry. Naast scheren worden de gespeende kalveren bij opstallen ook geënt tegen de pinkengriep en voor een tweede maal ontwormd. De eerste maal worden ze ontwormd in augustus. Onthoort onder verdooving zijn de dieren al op een leeftijd van zes weken. Theo: 'Het onthoornen is een van de weinige gelegenheden waarbij een dierenarts op het bedrijf komt. Als ik hem tegen het lijf loop in het dorp, vraagt hij steevast of we nog dieren hebben. Zo weinig komt hij hier over de vloer.'

De ouderdieren uit het 250 stuks tellend veekoppel zijn gehuisvest in een oude melkveestal, voorzien van rubberen maten in de ligboxen en een roostervloer. 'Een roostervloer scheelt in stroverbruik', geeft Gerry aan. 'Anderzijds moeten we de klauwen van de dieren bekappen in de herfst om de winter op stal door te komen. Ook voor het bekappen heb je handzaam vee nodig.' Het jongvee staat in een potstal. Pasgekalfde dieren staan aan de ketting in een aanbindstal voorzien van aparte kalverhokken op stro. 'De koe aanbinden en tweemaal per dag de kalveren bij de koe laten om te drinken vormen het karakter van koe en kalf', aldus Gerry.

Geen appels

De aanwas van stiertjes wordt afgemest tot een geslacht gewicht van 550 tot 600 kilogram op 20 à 22 maanden. Gerry Lamers: 'We verkopen alles per kilogram geslacht gewicht aan een veehandelaar die laat slachten in een door het product-

schap erkend slachthuis. Dat voorkomt dat er geknoeid wordt met de regels voor het vaststellen van het geslacht gewicht.'

De vaarskalveren worden in de regel aangehouden als vervangingsvee. De uit-

stootkoeien belanden in het keurslagers-circuit en brengen zo'n 500 kilogram geslacht gewicht op. Het uitslachtpercentage bedraagt 65 à 66 procent bij de stieren en minder dan zestig procent bij de koeien. Theo Lamers: 'We willen binnen afzienbare tijd met ons rundvlees ook graag leverancier worden voor "Original", een project rond lokale streekproducten. Het project zou ons vijftien procent meer geld per dier moeten opleveren.'

'Maar het project staat wel al vier jaar lang in de stijgers', zegt Gerry enigszins sceptisch. 'Bovendien is rundvlees een zeer moeilijk product qua homogeniteit om makkelijk te kunnen vermarkten. Het zijn geen appels.'

Mineralen nu hard nodig

Het bedrijfsareaal van de twee Groesbeekaren beslaat 56 hectare maai- en graasland en 40 hectare natuurweiland, dat ze pachten van Natuurmonumenten. Het natuurweiland wordt uitsluitend benut door het jongvee. 'Voor deze dieren voldoet natuurgras.'

Naast de productie van grove graskuil verbouwen de veehouders ook nog mais voor het winterrantsoen van het jongvee

en de afmestdieren. Het afmestdieet is voor mannelijke en vrouwelijke dieren gelijk: kuilmais, bierborstel of voederbieten, aardappelsnippers en krachtvoer. Vrouwelijke dieren krijgen wel iets meer brok omdat het afmesttraject korter is dan bij de stieren.

De kalveren krijgen bij de weidegang onbeperkte toegang tot brokken en droge pulp. Tijdens de eerste opstalperiode krijgt het jongvee tot twee jaar een rantsoen bestaande uit graskuil, kuilmais en brokken. Vanaf het tweede levensjaar en ouder is dit enkel nog kuilgras en mineralen. Vers gekalfde dieren krijgen een mineralenbolus. 'Mineralen hebben de dieren nodig. Enerzijds wordt het ruwvoer steeds armer door de minder toegestane bemesting, anderzijds groeien de dieren nu ook harder dan vroeger.'

Onverbidelijke drachtcontrole

De reproductie van het vee loopt middels dekstieren. Theo Lamers: 'Kunstmatige inseminatie is heel lastig. De blonde heeft een te korte tochtigheid.' Op het bedrijf zijn vier stieren fokactief, waarvan steeds één jonge stier die getest wordt op een tiental pinken. 'Dit seizoen is dit de aangekochte BAC Ernst', ver-

klaart Gerry. 'Verder is er nog de Apollon-zoon, Vito, een pinkenstier die kleine kalveren vererft en Sulkyzoon Artiste, de meest makke stier die we ooit gehad hebben en die ontwikkeling brengt. Tot slot is er nog Roodheuvel Diego, die Sombrero als vader heeft en mooie mixtype-dieren aflevert.'

De dekstieren lopen zo'n drie seizoenen op het weiland mee in het koppel dat hiertoe in drie groepen is opgedeeld op basis van afstamming en homogeniteit in het exterieur. 'Bij het binnenkomen worden de dieren opgevoeld op drachtigheid. 'Wat niet drachtig is, gaat onverbidelijk naar de afmest.'

De afkalvingen gebeuren in het voorjaar. De dieren kalven een eerste maal af op twee jaar en negen à tien maanden. De tussenkalftijd bedraagt mede dankzij de drachtcontrole 365 dagen. 'Een blonde laten afkalven op twee jaar? Hebben we uitgetoet', antwoordt Theo Lamers, 'Op zich geeft dat geen problemen. Alleen krijg je dan dertig procent keizersneden omdat het bekken nog niet voldoende ontwikkeld is. Ook groeien de dieren daarna minder goed uit. En met keizersnedekosten van 180 euro per keizersnede is de winst vlug weg.' |

Vier dekstieren zorgen voor de aanwas van fokvee. Ki is heel lastig vanwege de korte tocht

